

1974 சனவரி 28]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பீஸ் கமிட்டி அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர் அவர்களும் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்து செயல்படத் தயாராய் இருந்தால் நானும் ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கள்ளக் கடத்தல் சம்பந்தமாக அங்கிருக்கிற எம்.எல்.ஏ.க்கள் கூட அஞ்சுகிறார்கள் என்கிற கருத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது சரியல்ல. கள்ளக்கடத்தல் நீடிக்கிறது என்றால் அதற்குக் கேரள அரசாங்கம் கொஞ்சம் பொறுப்பு. அண்டை மாநிலத்தின்மீது நான் புகார் கூறுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இந்த உண்மை நிலைமை எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். என் தொகுதி கேரளாவையொட்டி இருக்கிற பகுதி. கேரளத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் இதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது பத்திரிகையில் வந்து பலர் கண்டனக் குரலை எழுப்புவார்கள். இப்போது தேவிசுளம், பீர்மேடு பகுதிகளை அவர்களோடு விட்டுவிட்டதற்கு நாங்கள் பொறுப்பு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் இரங்கிற உறவு முறை தகராறுக்கு உள்ளதாக ஆகவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நிச்சயமாக யார் கள்ளக் கடத்தலுக்கு உடந்தையாக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க நிச்சயமாக நான் ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

எங்களுக்கு வேண்டியது எல்லாம் உணவு. கேரளத்திற்கு அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்கிற காரணத்தினால் எங்கள் பகுதியில் உள்ள மக்கள் உணவு கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 113 ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் செய்து கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 135-க்கு விற்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதே மாதிரியான செலவினங்களை தனியார்களுக்கும் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். கொள்முதல் விலைமீது ஹல்லிங் சார்ஜ், கன்னி சார்ஜ், டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் என்பதாக பல வற்றைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் சப்ளை செய்யப்படுகிற அரிசி எப்படி இருக்கிறது என்றால் நான் சாம்பிள் வைத்திருக்கிறேன். கோழித் தீவனமாகக் கூட உபயோகப்படுத்த முடியாது. அதிகாரிகளிடத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதுபோன்ற ரக அரிசியாக அங்கே சப்ளை செய்யக்கூடாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது ஏழு நாட்களாக நடந்து வந்துள்ள விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கின்ற வகையில் நான் இந்த மன்றத்தில் நிற்கின்றேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியின் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும், மற்றும் வேறு கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் கவர்னரின் உரை மீதான விவாதத்திலே பேசி முடிக்கிற நேரத்தில், ஒவ்வொரு உரையிலும் அவர்கள் கடைசியாக வைத்திருக்கிற முத்தாய்ப்பு, நாங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரு பெரும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

சாதனை பதவியைவிட்டு விலகுவதுதான் என்பதாகும். பதவியில் இருந்து விலகுங்கள் என்பது கடைசி வாசகமாகும். அது ஒருவேளை இந்தத் தடவை, இந்தக் கூட்டத் தொடரில், எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவரவர்களால் ஒருவேளை எடுத்துச் சொல்லப்படாமல் இருந்து விடுமோ என்று எதிர் பார்த்ததற்கு மாறாகத்தான் அவர்கள் அனைவருமே அந்தப் பொன்னை வாசகத்தோடு தங்கள் உரையை முடித்திருக்கிறார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 75 பேர் இந்த உரையிலே தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களோடு 76-வது பேர் முடிந்து 77-வது நபராக நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். ஆக, 76-ல் மீண்டும் நாங்கள்தான் பேசிக் கொண்டிருப்போம் இந்த இடத்தில் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல அடையாளமாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.)

இந்த அவையினுடைய உறுப்பினராக இருக்கிற திருமதி ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் குடியரசு நாளையொட்டி பத்ம ஸ்ரீ என்ற விருதினைப் பெற்றமைக்கு தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இந்த அவையின் சார்பில் தங்களுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். தாங்கள் அளித்துள்ள அந்த வாழ்த்தோடும், பாராட்டோடும் நானும் என்னுடைய இதயமார்ந்த வாழ்த்துக்களை ஜோதி அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரை தமிழகத்தில் நேர்ந்துவிட்ட மிகப் பெரிய துயர சம்பவத்தைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு இங்கே ஆற்றப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் இனத்தின் தனிப் பெரும் தலைவராகவும், உலகப் புகுத்தறிவாளர் இயக்கத்திலே முன்வரிசையிலே வைத்து எண்ணப்படத்தக்க நிலையிலே பணியாற்றியவராகவும், இந்திய சீர்திருத்தவாதிகளில் முன்னணியில் நிற்பவர்களுக்குள்ளே ஒருவராகத் திகழ்ந்தவருமான தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவுக்கு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் வாயிலாக வெளியிட்டுள்ள இரங்கலோடு இந்த மாமன்றத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளினுடைய உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய இதயத்தை இணைத்தது பெரியார் அவர்களுக்கு நாம் செலுத்துகின்ற மரியாதையாகும்.

மரியாதை மட்டும் போதாது. அவர்கள் எந்த சாதி சமய வழக்குகள் நாட்டைவிட்டு அகலவேண்டும் என்று கருதினார்களோ, அவைகளுக்கெல்லாம் நாமும் நம்மால் இயன்ற அளவில் நம்முடைய நேரத்தைச் செலவிடவேண்டும். அவைகளை அழிப்பதற்கு, மூடக் கொள்கைகளைக் குழிதோண்டிப் புதைப்பதற்கு அனைவரும் ஒருமித்த கருத்தோடு உழைத்திட வேண்டும் என்கின்ற சூளுரையையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆளுநருடைய உரையில் மிக முக்கியமாக மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு நியாயமாக வழங்கவேண்டிய பங்குத் தொகைகள் அளிக்கப்படவில்லை, உதவிகள் வழங்கப்படவில்லை, அவைகளைக் கோருகின்ற தன்மையில் ஆளுநர் உரையின் வாசகங்கள் பல்வேறு இடங்களில் ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுபற்றி இங்கே இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் பேசப்பட்டன.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசிடத்திலே நீங்கள் மோதுகிறீர்கள், மத்திய அரசைக் குறை கூறுகிறீர்கள் என்கின்ற ஒரு கருத்து. வேறு ஒரு கருத்து, நீங்கள் மத்திய அரசிடத்தில் கேட்க வேண்டிய முறையில் கேட்கவில்லை, புத்திசாலித்தனமாகக் கேட்கவில்லை, திறமை காட்டிக் கேட்கவில்லை, சாதாரணமாக வாதாடவில்லை என்றெல்லாம் இன்னொரு கருத்து இங்கே வெளியிடப்பட்டது.

மத்திய சர்க்காரோடு ஏன் மோதுகிறீர்கள் என்று கேட்ட அந்தக் கருத்தைவிட, கொஞ்சம் கடுமையாகவும் காரசாரமான வார்த்தைகளையும் கலந்து, உங்களுக்குக் காரசாரத் தன்மை இல்லை, திறமையில்லை மத்திய அரசோடு வாதாட என்று குற்றம் சாட்டப்பட்ட அந்தக் கருத்துக்களுக்கு நான் அதிக மதிப்பைத் தருகிறேன். ஏனென்றால், எப்படியோ ஒரு வகையில் மத்திய சர்க்கார் தரவேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறது, மாநில சர்க்கார் பெறவேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறது.

ஆகவே, இங்கே ஆற்றப்படுகின்ற உரைகள், மாநில சர்க்காரைக் குறை கூறி சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள், நீங்கள் மேலும் தீவிரமாகவும், திறமையாகவும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்கவேண்டும் என்று கூறி எங்களை ஊக்கப்படுத்துகின்ற வகையிலே அமைகின்ற காரணத்தினால், சொல்லிலேதான் காரசாரம் இருக்கிறதே அல்லாமல், எடுத்துக் கொண்ட பொருளில் காரசாரம் இல்லை. ஆகவே நம்மை ஊக்கப்படுத்துகிறார்கள், உற்சாகப்படுத்துகிறார்கள் என்கின்ற அளவில் நான் இந்தக் கருத்துக்கு மதிப்பு அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்றை மறந்துவிடக்கூடாது. இன்னும் நாம் வேகமாகவும், வலியுறுத்தியும் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே மாநில சர்க்காருக்குத் தேவை யான பல காரியங்களைப் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதில் இருவிதமான கருத்துக்கு இடமே இல்லை. ஆனாலும் இந்த 6, 7 ஆண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் தட்டிக் கேட்டு, வலியுறுத்தி, வாதாடிப் போராடி பல்வேறு நலன்களை மாநிலத்திற்குப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. மத்திய சர்க்காரைக் கேட்க துணிவு இல்லை என்று வாதாடுகின்ற நண்பர்களுக்குச் சொல்லுவேன்.

1970-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் டெல்லி பட்டணத்தில் நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் கூட்டத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிய விவாதம் நடைபெற்றபொழுது நான் உரையாற்றிய நேரத்தில் குறிப்பிட்டேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக கேட்டு வருகிற சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை, என்றால், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற மக்களுடைய சார்பாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்தேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

நான் பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை அவ்வளவு வேகமாக வாதாடிய காரணத்தினால் சேலம் உருக்காலை நமக்கு விரைவிலே கிடைத்தது என்பதையும், அதனுடைய தொடக்க விழாவை இந்தியாவினுடைய தலைமை அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் நடத்தி வைத்தார்கள் என்பதையும் நாடு நன்றாக உணரும்.

ஆகவே, சேலம் திட்டத்திற்காக நாம் போராடியிருக்கிறோம். நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஏற்க இயலாது என்று கண்டிப்பாக சொல்கின்ற அளவுக்கு முதலமைச்சர்கள் கலந்துகொண்ட தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டத்தில் நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

லீராணம் திட்டம் மாநில அரசினுடைய திட்டம் என்றாலும் கூட, அது பல கோடி ரூபாய் திட்டம் என்ற காரணத்தினால், இருக்கின்ற முறைப்படி மத்திய அரசினுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டும் என்ற காரணத்தினால், அதற்காகவே கிட்டதட்ட ஓராண்டு காலம் மாநில அரசு மத்திய அரசோடு வாதாடி, அதைப் பெறுவதிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்திற்கு அனுமதி பெறுவதற்காக நானும், நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களும், நம்முடைய அரசு அலுவலர்களும் எத்தனை முறை டெல்லியிலுள்ள அமைச்சர்களைச் சந்தித்துப் பேசியிருப்போம், பிரதம அமைச்சரை சந்தித்துப் பேசியிருப்போம், அதை அமைப்பதற்கான காரணங்கள் எவ்வளவு பொருத்தமானவை என்பதனை எடுத்துக் கூறியிருப்போம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அதற்குப்பிறகுதான் நாம் அந்த அனுமதியை அவர்களிடத்திலே பெற முடிந்தது என்பதை யாரும் மறந்துவிட இயலாது.

அதைப்போலவே, தூத்துக்குடியில் ஜாயிண்ட் செக்டாரிஸ் ஒரு உரத் தொழிற்சாலை ரூ. 100 கோடி அளவுக்கு இன்றைக்குத் தொடங்கப் பெற்று, அதனுடைய முதல் கட்ட வேலைகள் ஆரம்பமாகிவிட்டன என்றால், அதற்கும் இந்த அரசு முன்னோடியாக இருந்து, மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடிப் போராடி அதையும் பெற்றிருக்கிறது.

நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம்—அந்தத் திட்டத்திற்கு நம்முடைய அரசு எத்தனை முறைகள் குரல் எழுப்பியிருக்கிறது என்பதை மறப்பது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. பல முறை குரல் எழுப்பியிருக்கிறோம். ஒருமுறை நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம் வருகின்ற ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெறப்போவதில்லை என்ற செய்தி பத்திரிகையில் வந்தவுடன் நம்முடைய அதிகாரிகள் டெல்லிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். நானும் மத்திய சர்க்காரோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். அதற்குப் பிறகு இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டோம். நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம் இந்தத் திட்டத்தில் கண்டிப்பாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற தீர்மானத்தை ஒரே மனதாக நாம் நிறைவேற்றினோம். அந்தத் தீர்மானத்தை அன்று மாலையே நம்முடைய அமைச்சர் திரு. இராசாராம் டெல்லிக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். பிரதம அமைச்சரிடம் அளித்தார்கள். அதோடுகூட முடிந்துவிடவில்லை.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்குப் பிறகும் தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டம் 9—12—73 அன்று நடைபெற்றபொழுது நான் அந்தக் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டேன், வலியுறுத்திப் பேசினேன். நம்முடைய மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் தமிழகத்தின் எதிர்காலம் வளம் மிகுந்ததாக இருக்காது என்று நான் சொன்னேன். அப்படிச் சொன்னவுடன் பதிலளித்த அமைச்சர் திரு. தார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதை அப்படியே இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன்

“ I would assure the Chief Minister of Tamil Nadu that as far as the expansion of power based on lignite is concerned, this matter has been discussed by the Finance Minister and by me with the Ministers from both the Federal Republic of Germany and also the German Democratic Republic who have great experience in exploitation of low grade coal as we have in the case of Tamil Nadu. I would also draw his kind attention to the series of meetings we have had with the Chief Minister, with his officers who have been very co-operative, in ensuring that nearly a thousand mega watt of power is established at Tuticorin and for this, it will be recalled we have taken into account the supply of coal by the sea route, through considerable distance at considerable cost. We have also taken into account the establishment of Kundah and Solaiyar Projects. I mentioned this in order to allay apprehensions, if there was any room for it, for my distinguished friend, Mr. Karunanidhi, that in the matter of development, he need have no apprehensions whatsoever from us, from the Planning Commission, because in his case, and if I may say so, in no other case, I always have an enquiry or two which I receive from the Prime Minister.”

என்று இதே வாசகத்தைத் திட்ட குழுவினுடைய துணைத்தலைவர் அமைச்சர் தார் அவர்கள் தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவிலே நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற விதத்திலே குறிப்பிட்டார்கள்.

அது மாத்திரமல்ல. அதற்குப் பிறகு சனவரி 1-ம் நாள் நடைபெற்ற திட்டக் குழுவின் கூட்டத்தில் நானும் அமைச்சர் மாதவனும் கலந்து கொண்டபோது இதே கருத்துக்களை வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்லி இதற்கு பச்சைக் கொடி காட்டப்படுகிறது என்ற அளவுக்கு மேலும் நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற விதத்தில் திட்டக் குழு நமக்கு அறிவித்திருக்கின்றது.

நான் இவைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், எத்தனை முறை நாம் இவைகளைப் பற்றி அணுகியிருக்கிறோம், நமது அணுகுமுறைகளைப் பற்றி மத்திய அரசு எந்த அளவுக்குப் பெருமைப்படுகிறது, எந்த அளவுக்குப் பாராட்டுகிறது, எந்த அளவுக்குக் கவனம் செலுத்துகிறது, அணுகுமுறை சாதாரணமானதாக இருந்தால், நாம் எடுத்துச் சொல்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

கின்ற காரணங்கள் போலியானவைகளாக இருந்திருந்தால், அல்லது எடுத்து வைக்கின்ற நிலைக்கு இயலாத அசக்தர்களாக இருந்திருந்தால்— நமது பொன்னப்ப நாடார் அழகாக குறிப்பிட்டார்கள், கையாலாகாதவர்கள்—ஆள லாயக்கற்றவர்கள் என்று—அப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தால், நம்முடைய அணுகுமுறையை—செய்கிறார்களோ இல்லையோ, மத்திய சர்க்கார் பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது எபதை யாரும் மறந்து விட வேண்டாம்.

ஐந்து கோடி ரூபாய் பாம்பன் பால திட்டத்திற்கும் மாநில அரசு மத்திய சர்க்காரோடு வாதிட்டுத்தான் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, அணுகு முறையிலே எந்தவிதமான தடையுமில்லை, தேக்கமுமில்லை, திறமைக் குறைவுமில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் அடுத்து மிகமிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுவது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தில் நாம் முதலில் ரூ. 1,532 கோடிக்காவது நம்முடைய ஐந்தாவது திட்டம் அமைய வேண்டுமென்று விரும்பினோம். இதற்கான காரணங்களை எடுத்துக் கூறினோம். விவாதத்திற்குப் பிறகு, குறைந்த பட்சம் ரூ. 1,200 கோடியிலாவது நமது திட்டம் அமையவேண்டுமென்று நாம் நமது திட்ட நகலை சமர்ப்பித்தோம். ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல், 1974 சனவரி 1-ஆம் தேதி திட்டக் குழு வோடு நாம் நடத்திய பேச்சு வார்த்தையின் போது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டிற்கு ரூ. 108 கோடி அளவுக்குத்தான் வசதிகள் தரப்படும் என்று திட்டக் குழு நம்மிடத்தில் சுட்டிக்காட்டியது. அது முடிந்த முடிவல்ல. ஆனால், நாம் எடுத்துச் சொல்வது, நடப்பு ஆண்டிலேயே—இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கின்ற ஆண்டிலேயே ரூ. 126 கோடிக்கு திட்டத்தை ஆண்டு திட்டத்தை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறபோது, நீங்கள் ஐந்தாவது திட்டத்தின் முதல் ஆண்டே அதற்கும் குறைவாக ஒதுக்குவது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல என்று எடுத்து வாதிட்டிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல. ஒன்றை ஞாபகப்படுத்தினோம்.

தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றபோது தமிழகத்தின் சார்பாக நானும், கர்நாடக முதல்வரும் மேற்கு வங்க முதல்வரும் ஒரு கருத்தை அங்கே அழுத்தந்திருத்ததாக எடுத்துச் சொன்னோம். அதாவது, தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பு திட்டக் குழுவிலிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு ஒரு தகவல் அனுப்பப் பட்டது. அது என்னவென்றால், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தின் முதலாண்டுத் திட்டத்தின் அளவு நடைமுறை ஆண்டு திட்ட அளவில்தான் இருக்கும். அந்த அளவுக்குத்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் ஒரு தகவலை அனுப்பினார்கள். அதை தமிழகமும், கர்நாடகமும், மேற்கு வங்கமும் தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவிலே கடுமையாக எதிர்த்ததன் காரணமாக, அப்படி அனுப்பிய தகவலை நாங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறோம் என்று திட்டக் குழு வினுடைய அமைச்சர் மதிப்புக்குரிய தார் அவர்கள் அங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் ரூ. 126 கோடி நடப்பு ஆண்டு—அதே இந்த ஆண்டும் இருக்குமானால் tempo of economic activity அதாவது பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி வேகம் தடைப்பட்டுப் போய்விடக்கூடும். எனவே, ரூ. 126 கோடி என்பதை ரூ. 150 கோடி என்ற அளவுக்காவது ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று நாங்கள் வலியுறுத்தியிருக்கின்றோம். இப்பொழுதும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன், சுமார் ரூ. 150 கோடி அளவுக்காவது வருகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டுத் திட்டம் அமையுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அடுத்து, ஆறாவது நிதிக் குழு. அது பற்றிய பிரச்சினையை ஆளுநர் அவர்கள்.....

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 150 கோடிக்கு இந்தத் திட்டமிடுவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் சொன்னது, டி.பி. தார் மீண்டும் தமிழக முதலமைச்சர் மீதே குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். எக்ஸ்ட்ரா இன்கம் ரூ. 188.85 கோடி கொடுக்க முடியாததால் நிதி ஒதுக்க முடியவில்லை என்று குற்றச்சாட்டை உங்கள் அரசின் மீதே சொல்கிறார். அதற்கு என்ன விளக்கம் தந்தீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவைகளுக்கெல்லாம் விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. நாம் வரி போடுவதைப் பொறுத்து நம்முடைய வருமானம், வசதி பெருக்கிக்கொள்வது பொறுத்து திட்டங்கள் அமையும் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி விவரமாகப் பேசியிருக்கின்றோம். அந்த விவாதங்கள் மிக விரிவான முறையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும் நேரத்தில் அதில் மேலும் விளக்கங்களை அளிக்க நான் தயாராக இருக்கின்றேன்.

ஆறாவது நிதிக்குழுவினிடம் நமது கோரிக்கைகளை, மாநில அரசின் தேவைகளைச் சரியாக எடுத்து வைக்கவில்லை என்று கூட இங்கே பேசப் பட்டது. நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். ஆறாவது நிதிக் குழுவின் அறிக்கைக்கேற்ப நம்முடைய தமிழக அரசு ஒரு பதில் அறிக்கையைத் தயாரித்து ஆறாவது நிதிக் குழு எப்படியெல்லாம் தமிழ் நாட்டைக் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும், எந்தெந்த வகையில் எல்லாம் தமிழ்நாட்டின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். மாநிலங்களுக்காக அந்த ஆறாவது நிதிக் குழு எந்தெந்த அடிப்படையில் தன்னுடைய பணியினைச் செய்திட வேண்டும் என்பதற்கு, வேறு சில மாநிலங்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்ற அளவுக்குக்கூட சில அடிப்படை வரையறைகளை செய்து அளித்திருக்கின்றோம்.

அது மாத்திரமல்ல. மேலவை உறுப்பினர்களுக்கும்—பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திலேயே நாம் ஆறாவது நிதிக் கமிஷனுக்கு அனுப்பியுள்ள அறிக்கை, மெமோராண்டம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்துப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் நாம் அனுப்பியுள்ள அந்த அறிக்கையை ஆதரித்து மாண்புமிகு உறுப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

பினர்கள் சில பேர் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே சில பேர் பேசுகின்ற நேரத்தில் அதை நாம் சரியான முறையில் அணுகிடவில்லை, அதன் காரணமாக ஆளுவது நிதிக் குழு நமக்கு தரவேண்டிய வாய்ப்பு வசதிகளையெல்லாம் இழந்து விட்டோமென்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள்.

ஆளுவதுநிதிக் குழு இங்கு வந்த நேரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள சிலபேர் அந்த நிதிக் குழுவைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் வருவதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் நாங்கள் நிதிக் குழு சம்பந்தமாக மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்குகிற நிதி சம்பந்தமாகப் பேசலாமா என்று அவர்களைக் கேட்டு, அப்படிக்கேட்டவர்களை அவர்கள் அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு.பி. வி. ராஜமன்னார், திரு. சந்தானம், திரு. மாறன், எம். பி. ஆகியவர்கள் நிதிக் குழுவை சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி பலரும் கூட அதிலே ஆர்வம் படைத்தவர்கள் பேசியிருக்கலாம். நான் பேசாததைக் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை.

பிப்ரவரி மாதத்தில் கமிஷனின் அறிக்கையை இங்கே வைத்த பிறகும் அதுபற்றி எதையும் சொல்லாமல் இன்றைக்கு கவர்னரின் உரையின் மீது ஆளுவது நிதிக்குழு இன்னும் அதிகமான முறையில் நியாயம் வழங்கியிருக்கலாம் என்று எடுத்துக்காட்டிய பிறகு நியாயம் வழங்கப் படாததற்குக் காரணம் நம் அணுகுமுறை சரியானதல்ல என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதல்ல. நம் அணுகுமுறையில் ஆளுவது நிதிக் குழுவின் முன்னால் வைத்த சில முக்கியமான கருத்துக்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்

மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு வரி, வருவாய், உதவித் தொகை, மானியங்கள் ஆகியவற்றை பிரித்து வழங்கும் ஏற்பாட்டில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. நிதிக் குழுவும், திட்டக் குழுவும் மாநிலங்களின் தேவையைத் தனித்தனியே கருதிப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக மாநிலங்களின் தேவை அனைத்தையும் ஒருசேர நிதிக்குழுவே கருதிப் பார்க்கவேண்டும். இது நான் முதலில் குறிப்பிட்டது.

அடுத்து, பின் தங்கிய பகுதிகளில் பிரச்னைகளை “குறைந்த அளவு தேவையான திட்டங்கள்” நிறைவேற்றுவதன் மூலம் தீர்ப்பெனக் கொள்வோமானால் பின்னடைந்த நிலை என்ற அடிப்படையில் திரும்பத் திரும்ப மாநிலங்கள் பிரிக்க வேண்டியதில்லை என நாம் அதில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் பின்னடைந்த மாநிலங்கள், பிற போக்கான மாநிலங்கள் என்று தொகுத்துவைத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு அதிக உதவிகளைச் செய்கிற ஏற்பாட்டினைத் திட்டக் குழுவும், நிதிக்குழுவும் செய்கின்றன.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்காகத்தான் நாம் சொல்வது, இந்தியாவில் உள்ள பின் தங்கிய பகுதிகள் உணைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, எந்த எந்தத் துறையில் அவை பின்தங்கி இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு, அவற்றுக்கு என்று “மினிமம் நீட்சுப் ப்ரொகிராம்” கீட்டுவர்களானால் பின்னடைந்த நிலை என்ற அடிப்படையில் திரும்பத் திரும்ப மாநிலங்களைப் பிரிக்கவேண்டியதில்லை, முற்போக்கான மாநிலங்கள் பின்தங்கிய மாநிலங்கள் என்ற அந்த இக்கட்டிலே சிக்கிக்கொண்டு எங்கள் தேவைகளை இடக்க நேரிடாது என்ற கருத்தோடு இந்த முக்கியமான கருத்தை எடுத்துச் சொன்னோம்.

மேலும், வளர்ச்சியுற்றது என்று குறிப்பிடப்படும் மாநிலங்களிலும், பின் தங்கிய பகுதிகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஒரு பகுதி பின்னடைந்த நிலையில் உள்ளது என்று தீர்மானிக்க “தனி நபர் வருமானம்” (பர் காபிடா இன்கம்) சரியான அளவு இல்லை என்பதையும் நாம் கூட்டிக் காட்டினோம்.

எப்படி என்றால் பர் காபிடா இன்கம் கணக்கிடுகிறார்கள் என்றால், ஒரு மாநிலத்தில் இருக்கிற 200 பணக்காரர்கள், மிச்சமிருக்கிற சாதாரண மக்களையும், கூட்டிப் பார்த்து, இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, மொத்தத் தால் வகுத்து சராசரி வருமானத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். “ஏ” என்பவர் ஒரு பணக்காரர்—மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார். “பி” என்பவர் ஒரு சாதாரண நிலையில் உள்ளவர். மாதம் 200 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார். இந்த இரண்டு பேர்களுடைய வருமானத்தையும் கூட்டி ரூ. 1,200 என்று கொண்டு, அதை இரண்டால் வகுத்து, ஆளுக்கு ரூ. 600 வருகிறது என்று பார்க்கிறது என்பது, பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கலாம். ஆனால் “ஏ” சம்பாதிப்பது ஆயிரம் ரூபாய், “பி” சம்பாதிப்பது 200 ரூபாய்தான் இந்த. இரண்டையும் கூட்டி, 1,200-ஐ இரண்டால் வகுத்தால் பர் காபிடா ரூ. 600 கிடைக்கிறது. ஆகவே, அதை அளவு கோலாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதையும் ஆறுவது நிதிக் குழுவிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். இயற்கை வளங்களைப் பொறுத்த வரையில் நமது மாநிலத்தில் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறது போல் - மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும், இயற்கை வளங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதையும் நிதிக் குழுவுக்கு வெகு விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னோம்.

மேலும் ஒரு மாநில வரி வருவாயை (டாக்ஸ் எபர்ட்ஸ்) பெருக்குவதற்கு எடுத்துள்ள முயற்சியை எண்ணிப்பாராமல் பற்றுக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்ட மாநிலங்களுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பதால் மாநிலங்கள் மேலும் பற்றுக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க தூண்டுகோலாய் அமையும். பற்றுக்குறை வரவு செலவுத் திட்டமாக இருந்தால் அந்த மாநிலத்திற்கு துணைவேலிகிற அந்த அளவுக்கு நிதி வழங்கப்படும், மிகுந்த இடைவெளி நிரப்பப்படும் என்ற சூழ்நிலை இருந்தால் நாம் பற்றுக்குறை பட்ஜெட் அளித்தால்தான் பணம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமையை மாநிலங்களில் ஏற்படுத்தும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் நிதிக்குழு தன்னுடைய பரிந்துரையைச் செய்யக்கூடாது என்று அரசின் சார்பில் எடுத்துச் சொன்னோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

திட்டக் குழுவினிடத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளை அப்படியே சுட்டிக் காட்டுவதுநலம் என்று கருதுகிறேன்.

“The Planning Commission is aware that we had been amongst the leaders in additional mobilisation during the Fourth Plan. In fact, our efforts in relation to our per capita income, is the highest in the country, and out of a total additional mobilisation of 1958 crores and odd, our State records nearly 159 crores. Unfortunately, the result of this has been that we have suffered at the hands of the Finance Commission, which rewards, a State in direct proportion to its revenue gaps.” இப்படியெல்லாம் நம் முடைய குரல் திட்டக் குழுவானாலும் சரி, அல்லது நிதிக் குழுவானாலும் சரி தயவு தாட்சண்யமின்றி தட்டிக் கேட்கின்ற முறையில் எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது.

மதுவிலக்கு பற்றியும் இங்கே பேசப்பட்டது. நமது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் வேறுசில உறுப்பினர்களும் பூரண மதுவிலக்கு வரவேண்டும் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். நாம் இன்றைய சூழ்நிலையில் 200 கோடி ரூபாயை ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் இழக்கிறோம் என்று நிதிக் குழுவிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, அகில இந்தியாவில் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவர வேண்டிய மத்திய அரசு, உத்தமா காந்தியடிகளின் கொள்கையை அனைத்து இந்தியாவிலும் பரப்புவதற்கு முன்னோடியாக இருக்க வேண்டிய மத்திய அரசு நாம் எவ்வளவோ சங்கடங்களுக்கிடையே வேறுவழியில்லை என்று மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஒத்தி வைத்து, 1½ ஆண்டுகளில் நாற்பது, ஐம்பது கோடி ரூபாய் அதன் மூலம் மாநிலத்திற்கு வருவாய் தேடி, இப்போது அதுவும் இழந்து, வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நிதிக்கமிஷன் நம்முடைய நிலையை எண்ணி உதவிடுவார்களா என்று பார்த்தால் அவர்கள் பார்க்கிற பார்வை “உன்னை யார் மதுவிலக்கை அமல்படுத்தச் சொன்னது?” என்பதுபோல் இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்களா என்று கேட்பார்கள் சொல்லவில்லை பார்வைக்குப் பொருள் கூறுகிறேன்-சிலபேர் பார்வைக்குப் பொருள் கூறுவது சுலபம் - நிதிக் குழு நாம் எடுத்துக்கொண்ட இந்த முயற்சிக்கு ஒரு அடையாள பரிசை அளிக்கின்றவகையில் கூட சிறு தொகையையும் ஒதுக்க வில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. அதையும் ஆளுநர் அவர்களே தம் உரையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அடையில் ஆளுநர் உரையின்மீது நடந்த விவாதத்தில் மிக உரமாகப் பேசப்பட்ட விஷயம் உரம், உரம் பற்றி மிக உரமாகப் பேசப்பட்டது. ஆனால் உரம், உரம் என்று இங்கே பேசுகிற நேரத்தில் நாம் கேட்க வேண்டிய வரம் மத்திய சர்க்காரைப்பார்த்து என்பதைப்பற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் கூட ஏனோ புரியவில்லை. நமது அருமை நண்பர் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மாரிமுத்து கூட “உங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏன் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது?” என்று கேட்டார்கள்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உரத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் கேட்பதில் தொய்வு-சலிப்புத் தட்டினாலும் கூட நான் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். உரம் வெளிநாட்டில் இருந்து நமக்கு இறக்குமதி செய்யப்படுகிற உரம் பூல் (pool) என்ற தலைப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகிற உரம் நான்-பூல் (Non-pool) என்ற தலைப்பில் வைக்கப்படுகிறது. நாம் இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டு பருவங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இந்த உரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரை - காரிப் பருவம் - ஆகஸ்ட் முதல் சனவரி வரை ராபி பருவம் - இந்தப் பருவங்களில் வேண்டிய உர ஒதுக்கீட்டை மத்திய அரசு செய்து வருகிறது. ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை உரம் ஒதுக்கீடு செய்கிறபோது இறக்குமதி செய்கிற உரத்தை - பூல் (pool)-இல் இவ்வளவு என்றும், உள்நாட்டு உரத்தை நான்பூல்-(Non-pool)-இல் இவ்வளவு என்றும் நம்முடைய தேவையைக் கணக்குல் எடுத்துக்கொண்டு ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள்.

1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கு நமக்குத் தேவையானது மூன்று லட்சத்து ஐயாயிரம் டன்கள். சென்ற ஆண்டு நமக்குத் தேவை இதைவிடக் குறைவுதான். அதற்கு முந்திய ஆண்டு அதைவிடக் குறைவுதான். உரம் அதிகமாகப் போட வேண்டுமென்ற ஆர்வம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடத்தில் வந்திருக்கிற காரணத்தினால், உரத்தின் பயனை பத்திரிகையில் எடுத்துச் சொல்லி, வேளாண்மைத்துறை வாயிலாக எடுத்துச் சொல்லி, வானொலி மூலமாக விளக்கி வருகின்ற காரணத்தினால், சாகுபடிக்குப் புதியதாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் - விவசாய மக்களின் தேவை மூன்று லட்சத்து ஐயாயிரம் டன்களாக இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டு உரம் கேட்கப்பட்டது.

ஆனால் நமக்கு மொத்தமாகக் கிடைத்தது ஒரு லட்சத்து எண்பதாயிரம் டன்கள்தான். இதை ஒதுக்கியது மத்திய அரசு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கவர்னர் உரையில் இரண்டு லட்சம் சொச்சம் டன்கள் உரம் கிடைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே இதில் எது சரி?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் இதுவரை கிடைத்திருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறேன். வெளி, உள்நாட்டு உரத்தையும் சேர்த்துத்தான்.

இதிலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டிய ஓர் அம்சம், நமக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்ற வெளிநாட்டு உரம் முழுவதும் (1) தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஃபெடரேஷன், (2) தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஃபெடரேஷன் ஆகியவைகளின் மூலமாக விநியோகம் செய்கின்ற பொறுப்பை 1-4-1973 முதல் ஒப்படைப்பது என்று முடிவு எடுத்து, வெளிநாட்டு உரப் பூலில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்ட உரத்தை தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஃபெடரேஷன், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஃபெடரேஷன் ஆகிய இரண்டின் மூலம் விநியோகிப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

இதிலே கேட்கப்பட்ட உரம்—1973 ஜூலை முதல் சனவரி 1974 வரை ராபி பருவத்திற்கு ஒரு லட்சத்து எண்பத்தைந்தாயிரம். அதிலே கேட்கப் பட்ட வெளிநாட்டு உரம்—ஒரு லட்சத்து ஆறுயிரம் டன்கள். மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்தது நாற்பத்தெட்டாயிரத்து எண்ணூற்று முப்பத் தேழு டன்கள். ஒதுக்கப்பட்ட அளவையாவது கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. அதிலே கூட முப்பத்து மூன்றுயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஏழு டன்களே நமக்குக் கிடைத்தது. ஒதுக்கீடு செய்ததில் கொடுக்க வேண்டியது பதினாலாயிரத்து தொள்ளாயிரத்து முப்பது டன்கள். இந்த 33,907 டன் உரத்தையும் நாம் கூட்டுறவுத் துறையிலே இயங்கிவரும் 3,027 கிராமக் கூட்டுறவுக் கடன் வசதி நிறுவனங்களின் மூலமாக விநியோகம் செய்து வருகிறோம். இதற்காக கார்டு முறைகளை உண்டு பண்ணி விவசாயிகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய கண்காணிப்பில் உரம் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

இந்தக் கூட்டுறவுக் கடன் வசதி நிறுவனத்தின் மூலம் விநியோகிப்பதில் ஓரிரு இடங்களில் தவறு நடைபெறவில்லையென்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால், எல்லா இடங்களிலும் தவறு நடைபெறுவதாகச் சொல்லக் கூடாது. ஒரு இடத்திலே தவறு நடைபெற்றால், போதாதா, ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி விஷம் போதாதா என்று கேட்கலாம். அந்த எடுத்துக்காட்டு இதற்குப் பொருந்தாது. ஏனென்றால், வைக்கப் பட்டிருப்பது பல குடம் பால்கள். ஆனால், ஒரு குடம் பாலில் விஷம் விழுந்து விட்டது என்பதற்காக பல குடம் பால்களையும் தூக்கி எறிந்துவிட முடியாது.

அந்த வகையிலே, இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான இடங்களில் உர விநியோகம் செய்யப்படுகிற நேரத்தில் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் ஏற்படுகிற தவறுகளைக் கொண்டு ஏதோ கூட்டுறவுத் துறையே மோசமாக இயங்குகிறது, அதிலே எல்லா இடங்களிலும் ஊழல் நடைபெறுகிறது என்று நாம் கற்பனை செய்து கொள்வது நல்லதல்ல.

உள்நாட்டு உரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம் மாநிலத்திற்கு ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் ஒதுக்கப்படுகின்ற உரப் பங்கீட்டில் 66 சதவிகிதம் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அன்றைக்கு எடுத்துச் சொன்னதைப் போல்—தனிப்பட்ட உரத் தொழிற்சாலைகளின் ஏஜெண்டுகளால் இயங்கி வருகின்ற 6,428 சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் மூலம் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. இப்படி உள்நாட்டு உரம் கடந்த ராபி பருவத்தில் மத்திய அரசு நமக்கு ஒதுக்கியது 60,000 டன். அதிலே நமக்குக் கிடைத்தது 45,278 டன். இன்னும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்படாதது 24,000 டன். நமக்குக் கிடைத்த 45,278 டன்னில் 66 சதவிகிதம் அதாவது 3-ல் 2 பங்கு தனியார் சில்லறை விற்பனைக் கடைகளுக்குப் போகிறது. அதில், 45,000 டன்னில் 3-ல் 2 பங்கு, 66 சதவிகிதம் பங்கு தனியார் சில்லறை விற்பனை நிலையங்களுக்குச் செல்கிறது. அவர்கள் ஒழுங்காகவும், நியாயமாகவும் விற்பனை செய்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணித்து அவர்கள் மீது தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இல்லை.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அன்றைக்கு திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கேட்டார்கள், மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லையா என்று. மாநில அரசுக்குச் சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. நான் அவைகளை இங்கே கோடிட்டுக் காட்டி விரும்புகிறேன்.

இங்கே ரூபாய் 55-க்கு விற்கவேண்டிய உரம் ரூபாய் 110-க்கு விற்கிறது, ரூபாய் 135-க்கு விற்கிறது, ரூபாய் 150க்கு விற்கிறது என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனியார் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகிற உரங்கள் அப்படி விற்கப்படுகின்றன. அவைகளைக் கண்காணித்து, தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க நம்மால் இயலாது என்று எடுத்துக்கூறி 19—11—1973-ல் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தின் சார்பில் நீண்ட கடிதம் ஒன்றை மத்திய அரசுக்கு எழுதினோம். அதைப்படித்து விட வேண்டுமென்று நான் உள்ளபடியே விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், நாம் முயற்சியை மேற்கொள்ளுகிறோமா, இல்லையா என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக.

“The entire pool stocks of fertilisers are now being distributed only through the two Co-operative Federations functioning in this State, namely, the Tamil Nadu Co-operative Marketing Federation Limited, and the Thanjavur Co-operative Marketing Federation Limited, and the Thanjavur Co-operative Marketing sers secured by them, only on the strength of the indentify cards issued to the ryots; and such a course is expected to minimise any malpractices on the part of the Co-operatives. But, it has been found difficult to exercise an effective check on the distribution of non-pool stocks by the private dealers, who get their supplies from the Marketeers of the indigenous manufacturers resort to all sorts of malpractices such as black-marketing, transporting outside the State, etc. Such malpractices are on the increase day by day especially in respect of Urea, which is in great demand. Unless the State Government are equipped with the necessary powers to requisition stocks from the Producers and Private dealers in an emergent situation, when such a course is warranted, it may prove difficult to ensure a proper distribution of non-pool fertilisers and thereby meet the seasonal demands of the ryots, at the right time, and at the notified prices. Section 3 of the Essential Commodities Act, 1955, enable the Central Government to control the price, to regulate supply, etc. Section 5 of the Act deals with the delegation of these powers to the State Government.”

அந்த செக்ஷன் 5 அடிப்படையில் மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் தரவேண்டுமென்று கடிதம் எழுதினோம். அதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து 7—1—1974-ல் கடிதம் வந்தது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

அதிலே என்ன சொன்னார்கள்? 1966-ஆம் ஆண்டிலேயே எடுத்த மத்திய மந்திரி சபையினுடைய முடிவின்படி தனியார் உர உற்பத்தி ஆலைகள் உரங்கள் விற்கின்ற உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெறுவதற்கு இதை ஒரு வாய்ப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் மத்திய அரசு எழுதிய கடிதத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறேன்.

“ In this connection, another point that has to be reckoned with is, that under 1966 decision of the Cabinet, private manufactures have been given freedom of marketing, in order to invite more capital into the industry . . . We feel that all this and vigorous action under the Fertiliser (Control) Order will be sufficient to deal with most of the malpractices at present. The Government of India regret their inability to agree to your request to delegate powers of requisition and distribute fertilisers held with private manufacturers.” இப்பொழுது இருக்கிற.....

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இப்பொழுது பூல் ஸ்டாக் வெளி நாடுகளிலிருந்து வருகிறதே அவை பூராவற்றையும் சர்க்கார் விநியோகம் பண்ணுகிறதா அல்லது அதிலும் ஏதாவது பிரைவேட் ஆட்களுக்குக் கொடுக்கின்றோமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், நான்-பூல் ஸ்டாக்ஸ் பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன், இப்பொழுது நான்-பூல் ஸ்டாக் சம்பந்தமாகக்கூட, மாநில அரசே விலை பிக்ஸ் பண்ணி, அந்த விலைக்கு அதிகமாக விற்குந் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களே, மத்திய பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலே, அது எவ்வாறு சாத்தியம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிற உரம் பொறுத்த வரையில் நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், அது சர்க்கார் மூலமாகத்தான் விநியோகிக்கப்படுகிறது—பூலில்தான். உள் நாட்டு உரம் என்றால்தான் நான்-பூலில் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

மற்ற மாநிலத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறதே என்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற பெர்டிசைசர் கண்ட்ரோல் ஆர்டர் 1957-இன் படி என்ன செய்யலாம் என்றால், கடைகளில் நுழைந்து தஸ்தாவேஜ்களைக் கைப்பற்றி ஒழுங்காக கணக்கு வைத்திருக்கிறார்களா என்று சரி பார்க்கலாம். உரத்தில் கலப்படம் இல்லாமல் தரத்தின்படி அவைகளை விற்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கலாம். அவர்கள் ஒழுங்காக விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கலாம். இந்த அதிகாரம் மாவட்ட வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் தனியார் துறை மிலுள்ள சில்லறை விற்பனைக் கடைகளின்மீது இந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆனால், நான் மேலே சொல்லியிருக்கின்ற அந்த 3 தலைப்புகளில் ஏதாவது குறைகள் இருக்கின்றனவென்றால் அவர்கள்மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? உரத்தைப் பறிமுதல் செய்யவோ, மற்றும் நாம் கார்களைக் கொடுத்த விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லவோ நிச்சயமாக நமக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

அது மாத்திரமல்லாமல், இன்று சில்லறை விற்பனையாளர்களுடைய கடைகளுக்குச் சென்றுதான் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமே அல்லாமல் அவர்கள் தவறு செய்கிற நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக, அந்த விநியோகத்தைச் செய்கிற உரிமையை அளிக்க இப் பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி அதிகாரம் கிடையாது.

அது மாத்திரமல்ல, சில்லறை விற்பனையாளர்கள்மீது வழக்குகளைப் போடலாம், இரசாயன உரத்தை உற்பத்தி செய்கின்ற உரத் தொழிற்சாலையில் நுழைந்து அவர்களிடத்தில் உள்ள இருப்புகளைக் கேட்கவோ, கலப்படம் செய்கிறார்களா என்று பார்க்கவோ அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவேதான் அந்த அதிகாரத்தை எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறோம்.

பெர்டிலேசர் கன்ட்ரோல் ஆர்டர்ன் கீழ் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். 1971-72-ல் 96 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; 1972-73-ல் 243 ; 1973-74-ல் (30-11-1973-வரை) 179 வழக்குகள் இப்போது பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இல்லை. ஆனால், தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாம் அதிகாரம் கேட்டதற்கு, அவர்கள் 1966-லேயே முடிவு எடுத்து விட்டோம், தொழிற்சாலைகள் தொழில் நடத்த பணம் வேண்டுமென்பதற்காக அந்த வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் நமக்குக் கருராக பதில் எழுதி விட்டார்கள் என்பதை இந்த அவைக்குச் சொல்வதை என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

தேவையான உரத்தைக் கேட்டால் நமக்குத் தருவதாகச் சொல்வதும் பாதி, பிறகு, சொன்னதிலே நமக்குக் கிடைத்ததும் மிகவும் குறைவு, கிடைக்கக்கூடிய குறைவான இரசாயன உரத்தையும்—உள்நாட்டு இரசாயன உரத்திலே—60 சதவீதத்தை தனியார் ஏஜென்டுகள் மூலமாகத்தான் விநியோகிக்க வேண்டும். அந்தக் கொள்கை மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். இந்தக் கொள்கை மாற்றப்படுமானால் இப்பொழுது கிடைக்கின்ற உரத்தை விநியோகிக்க நம்மால் நிச்சயமாக முடியும்.

ஒரு குறுக்குக் கேள்வி எழும். இதற்கு முன்னே அரசாங்கச் சார்பில் விநியோகிக்கும்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தவறுகள் நடைபெறவில்லையா என்று. அவை வேறொருரிடத்தில் நடைபெற்றாலும் அவை உடனடியாக நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாகின்றன என்பதையும் நான் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 20]

பிற்பகல் 1.00

நம்முடைய ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே சில முக்கியமான பிரச்சினைகளை இங்கே எழுப்பினார்கள். அதிலே மிக முக்கியமாக சிறுவாணித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எப்படி, எப்படி ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் ஏற்கெனவே மிகப் பயங்கரமாக விதிகளைப் போட்டார்கள், இப்போது எவ்வாறு ஒப்பந்தம் அமைந்திருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். சில பேர் கோயம்புத்தூர் தேர்தலுக்காக சிறுவாணித் திட்டம் வருவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், 10—5—1969-இல், நான் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதும் நானும் நண்பர் மதி அவர்களும் திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்று அங்கே திரு. ஈ. எம். எஸ். அவர்களோடு—அவர் அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்தார்—பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி அதன் தொடர்பாக பல கட்டங்களில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்று நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கேரள மாநிலத்து அமைச்சர்களுக்குமிடையே பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்று, 19—8—1973-இல் இரு அரசுகளுக்கிடையே நல்ல ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தினுடைய வரத்துக்கள் என்ன என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(1) கோயம்புத்தூர் நகராட்சி நகருக்கும் அதனை அடுத்துள்ள பகுதிகளுக்கும் தேவைப்படும் குடிநீரின் வழங்குவதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறுவாணித் திட்டத்திலிருந்து ரூ. 1,300 மில்லியன் கன அடிக்கு மேற்படாத நீர் (சராசரியாக அன்றாடம் வழங்கப்படும் நீர் அளவு 223 இலட்சம் காலன்) திருப்பிவிடப்படும். இதில் வீடு, சமுதாயம், தொழிற்சாலை தேவைகளுக்கு நீர் வழங்கப்படுவது அடங்கும், ஆனால், பாசனத்திற்கு நீர் வழங்கப்படுவது அடங்காது.

(2) இந்த அணை, தமிழ்நாடு அரசின் செலவில் கேரள அரசால் கேரளப் பகுதிக்குள்ளேயே கட்டப்பட்டு பேணிவரப்படும்.

(3) நீர்த் தேக்க நீரை முறைப்படுத்தி வழங்கும் வகையில் இவ்விரண்டு அரசுகளையும் சேர்ந்த அதிகாரிகளைக் கொண்ட கூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுக் குழு ஒன்று செயல்படும்.

(4) இந்த அணையை ஏறத்தாழ நான்காண்டு கால அளவில் முடிப்பதற்கு இயன்ற நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்ள கேரள அரசு ஒப்புக்கொள்கிறது.

(5) இந்த ஒப்பந்தம் 99 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முழுமையாகச் செயலில் இருந்து வரும். இது தமிழ்நாடு அரசின் விருப்பத்தின் பேரில், இரு தரப்பாரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அடிப்படையில் புதுப்பிக்கப் படத்தக்கதாகும்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(6) இவ்விரு தரப்புகளுக்குமிடையே எச்சமயத்திலும் தோன்றக் கூடிய ஒரு தகராறு, ஐயப்பாடு, கருத்து வேற்றுமை, அல்லது பிரச்சினைகள் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடப்படும்.

இப்படி நல்ல முறையிலே இரண்டு அரசுகளுக்கும் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாமல் சமூகமான முறையிலே இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட காரணத்தால், திரு. அச்சுத மேனனும், நானும், நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களும் கோயம்புத்தூரிலே திறப்பு விழாவிற்குச் சென்றபொழுது சிறுவாணித் திட்ட விழாவில், மக்கள் பாராட்டைப் பெற்று நடைபெறுகின்ற அந்த விழாவில் கேரளமும் தமிழ்நாடும் பக்கத்திலே பக்கத்திலே இருக்கின்ற மாநிலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வாறெல்லாம் உள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற முறையிலே கேரளத்திற்கு ஒரு ஆண்டிற்கு 15 ஆயிரம் டன் அரிசி வழங்கத் தயாராக இருப்பதாக—பேரம் அல்ல—சொன்னேன்.

திரு. அச்சுத மேனன் பேசுகின்ற நேரத்திலே தமிழகத்திலே மின்சாரப் பற்றுக்குறை வருகிறபோது மின்சாரம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். குடியரசு நாள் விழா கூட கொண்டாட முடியாத நிலையில் உள்ள குஜராத்திற்கு உணவு வழங்கினோம், கர்நாடகத் திற்கு உணவு வழங்கினோம், மராட்டியத்திற்கு உணவு வழங்கினோம், மேற்கு வங்கத்திற்கு உணவு வழங்கினோம், பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு உணவு வழங்கி வருகிறோம். அப்படி வழங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இடையிலே ஒரு உத்திரவு வந்தது. அங்களைக் கேட்காமலேயே மத்திய அரசின் வாயிலாக அல்லாமல் மாநிலங்கள் அவர்களுக்குள்ளே உணவு வழங்குவதைப்பற்றி மத்திய அரசிடமிருந்து கட்டளை வந்தது. அவற்றை யெல்லாம் சொன்னால் மாநில சுயாட்சி வாதம் ஆரம்பமாகிவிடும். நம் முடைய பெரியவர் திரு மணலி அவர்கள் அதற்காக இரண்டு, மூன்று நாட்கள் தனியாக ஒதுக்கி விவாதிக்கலாம் என்றார்கள், ஆகவே அதை....

திரு மதி த. ந. அனந்தநாயகி : மற்ற மாநிலங்களுக்கு உணவு கொடுப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். உணவு வழங்குகிற முறையிலே அரசாங்கமே நெல்லை ப்ரக்யூர் செய்கிறார்களா? அல்லது தனி வியாபாரிகள் இங்கே வந்து கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எப்.சி.ஐ. மூலமாகத்தான் வழங்கப்படுகிறது.

திரு. கே. டி. கே தங்கமணி : மத்திய அரசு அந்தத் தடையை நீக்கி விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அப்படி பத்திரிகைகளிலேயெல்லாம் வந்ததே அது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தத் தடை நீங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் மாநில அரசுகளுக்கு உணவு வழங்குவதைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதோடு அடுத்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

வார்த்தையையும் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படி உணவு வழங்குவதைத் தடுப்பதைக் கண்டிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன், பரவாயில்லை, அவர்களை நான் அப்படிப்பட்ட ஆபத்திலே சிக்கவைக்க விரும்பவில்லை.

குஜராத்திலே உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்கே இதுவரையிலும் 30, 40 பேர்கள் போராட்டத்திலே இறந்திருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் தருகிற கணக்குப்படி, ஒவ்வொரு நாளும் பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற குறிப்புப்படி தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டிலே விவசாயிகள் போராட்டத்திலே 20 பேர்கள் இறந்தபொழுது பிரதம மந்திரி அவர்கள் தமிழக அரசின் அணுகுமுறை சரியாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். குஜராத்தின் அணுகுமுறை தமிழக அரசிற்கு வரவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுதுகூட தமிழக அரசின் சார்பில் குஜராத்தின் கஷ்டத்தைப் போக்க நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு அரிசி அளிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நான் ஆளுநர் உரை விவாதத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கைதட்டல்) பட்டினிப் போராட்டம் காந்தி பிறந்த மாநிலத்திலேயே நடைபெறுகிறது என்பதாலும், இந்தியாவிலேயே இந்தப் போராட்டத்தின்மூலம் குடியரசு நாள் விழா கூட கொண்டாட முடியாத மாநிலமாக இருப்பதாலும், குடியரசு நாளிலே கூட துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஓயவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிற மாநிலமாக இருக்கிறது என்பதாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இயன்ற உதவியை குஜராத் மாநிலத்திற்குச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சில குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டன. எல்லாக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் பதில் அளிக்க விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் பல தவறுகளுக்கு வழக்கு போடப்படவில்லை, போலீஸார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் விசாரித்துப் பார்த்ததில் வழக்குகள் போடப்பட்டும் அல்லது போலீஸார் புலனாய்வு நடைபெறுகின்றன என்றும் செய்திகள் வருகின்ற காரணத்தினால் அவைகளுக்கு எல்லாம் நான் விரிவான விளக்கங்கள் சொல்ல விரும்பவில்லை, நேரம் போதாத காரணத்தால். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிற எந்தப் புகாராக இருந்தாலும், எந்த அதிகாரி மீது சொல்லி இருந்தாலும் சரி, வேறு யார்மீது சொல்லியிருந்தாலும் சரி, இந்த அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை திரைப்படக் கல்லூரிபற்றிப் பேசப்பட்டது. ஏதோ அந்தக் கல்லூரிக்கு 60 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் அந்த 60 இலட்சம் எங்கே போனது என்ற கேள்வி எழுந்தது. பத்திரிகைகளில் வருகின்ற செய்திகளை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு குற்றச்சாட்டுகளிலே நுழைவது சரியல்ல என்பதை எனது அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ 60 இலட்சம் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டு ஏப்பம் விடப்பட்டது போல எங்கே சென்றது என்று கேள்விகளை எழுப்புவது முறையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அறுபது இலட்ச ரூபாய்க்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்த மாஸ்டர் பிளான் மூலமாக ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே திரைப்படப் பிரிவின் வளர்ச்சிக்காக 60 இலட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கலாம் என்று திட்டமிடப்பட்டது. இது அன்னியில் பட்ஜெட் மூலமாக ஒதுக்குவது வேறு. இந்த 60 இலட்சம் ரூபாய் மாஸ்டர் பிளான் என்ற அடிப்படையிலே ஒதுக்கப்பட்டது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் திரைப்படக் கல்லூரிக்குக் கருவிகள் வாங்க ரூபாய் 1,89,000, மாணவர்கள் படம் எடுக்க 18,000 செலவழிக்கப் பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் திரைப்படக் கருவிகள் வாங்க ரூபாய் 39,000, மாணவர்கள் படம் எடுக்க ரூபாய் 38,000, கட்டடங்கள் கட்ட ரூபாய் 28,000 செலவழிக்கப்பட்டது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் கருவிகள் வாங்க ரூபாய் 2,66,000, மாணவர்கள் படம் எடுக்க 58,000 ரூபாய், கட்டடங்கள் கட்ட 6,00,000 ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. இப் பொழுதுதான் நாங்கள் சென்று அந்தக் கட்டடங்களைத் திறந்துவைத்தோம். 6 இலட்ச ரூபாய் கட்டடம். ஆகவே 1970-71-ஆம் ஆண்டு முதல் 1973-74-ஆம் ஆண்டுவரையிலே கருவிகள் வாங்குவதற்காக 4,94,000 ரூபாயும் மாணவர்கள் படம் எடுக்க 1,14,000 ரூபாயும், கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக 11,11,000 ரூபாயும் ஆகமொத்தம் 17 இலட்சத்து 19 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் 60 இலட்சம் எங்கே என்றும் கருணாநிதி பாக்கெட்டிலே போட்டுக் கொண்டாரா? வீடு கட்டிக்கொண்டாரா? எங்கே சென்றது? யார் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றெல்லாம் கேட்க சரியல்ல. 60 இலட்ச ரூபாய் திட்டத்தில் 17 இலட்சத்து 19 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

மாணவர்கள் சில கோரிக்கைகளை எழுப்பினார்கள். திரு கே. டி. கே. அவர்கள் கேட்டதற்கு அன்றைக்கே நான் விளக்கங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். வெளிநாட்டிலிருந்து ஒரு கருவி 12 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கருவி, திரைப்படக் கல்லூரிக்கு வேண்டியிருக்கிறது, அதற்காக அன்னியச் செலாவணி கேட்டு நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதி சுமார் 3 நாட்கள் அல்ல, மூன்று வாரங்கள் அல்ல, மூன்று மாதங்கள் அல்ல, மூன்று ஆண்டுக்காலமாக அனுமதி மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். திரைப்படக் கல்லூரிக்கு 12 இலட்ச ரூபாய்க்குக் கருவி வாங்குவதற்காக அன்னியச் செலாவணி கேட்டு நாம் அனுப்பியுள்ள விண்ணப்பம் மத்திய அரசிடம் தேங்கிக்கிடக்கிறது. ஆகவே மாணவர்களுடைய தேவையை நாம் நிறைவுசெய்ய முடியாமல் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரகண்டநல்லூரைப்பற்றி நம்முடைய நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது கூறினார்கள். எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அதிகமான விவரங்களுக்குள் செல்ல விரும்பவில்லை. ஆனாலும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். 1972 ஜூன் மாதத்தில் அரகண்டநல்லூரைச் சேர்ந்த திரு. ஷேக் ராவுத்தர் என்பவர் லெவி நெல்லை வாங்கி அரிசியாக்கும் முகவராக—ஏஜெண்டாக—நியமிக்கப்பட்டார். 1972 டிசம்பரில் நெல்

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

மூட்டைகள் வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டதாகக் கூறினார். பிறகு, அவர் கொடுத்த செய்தி பொய் என்று தெய்வசிகாமணி என்பவர் கடிதம் எழுதினார். உடனடியாக அதைக் கலெக்டருக்கு அனுப்பி விசாரிக்கச் சொன்னேன். 1973 சனவரி மாதம், அவர் கொடுத்த செய்தி பொய் என்று தெரிய வந்தது. பிறகு மார்ச் திங்களில் கோட்டாட்சித் தலைவர்—ஆர்.டி.ஓ.—விசாரணை செய்தார். பிறகு மே மாதம் 2-ம் தேதி தாலுக்கா சப்ளை அதிகாரி காந்தராஜ் சஸ்பண்டு செய்யப்பட்டார். தாசில்தார் அஜீஸ் கான் மே மாதம் 6-ஆம் தேதி சஸ்பண்டு செய்யப் பட்டார். ஜூன் மாதம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அறிக் கையின் பேரில் உணவுத் துறைக்கும், காவல் துறைக்கும், விசாரணை செய்ய ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஜூலை மாதத்தில், வருவாய் வசூல் சட்டத்தின்கீழ் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புத் தொகையை ஏன் வசூல் செய்யக்கூடாது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து ஷேக் ராவுத்தருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டது. பிறகு ஆகஸ்டு மாதம் ஷேக் ராவுத்தர் கைது செய்யப்பட்டு பின்பு ஜாமீனில் வெளியே வந்தார். அதே ஆகஸ்டு மாதம் 17-ஆம் தேதி அவர் மேல் சிலில், கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுப்பதை உயர்நீதி மன்றம் தடை செய்தது. அப்படித் தடை உத்தரவு வந்த பிறகும் வாளாவிருக்கவில்லை.

17—8—1973 அன்று ஷேக் ராவுத்தரிடமிருந்து பாக்கி வசூல் செய்வதை உயர்நீதி மன்றம் தற்காலிகமாக தடை செய்துவிட்டபடியால், மேற்படி ஷேக் ராவுத்தரின் தாவர, ஜங்கம் சொத்துக்களை “கிரிமினல் லா-அமென்ட்மென்ட்-ஆர்டினன்ஸ்” ஆக்டின்படி ஜப்தி செய்ய அனுமதி கோரி மாவட்ட நீதி மன்றத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை மனு செய்துகொள்ளும்படி அரசு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது தொடர்பாக இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கம்பத்தில் ஏதோ போலீசார் கள்ள நோட்டைப் பிடிக்கும் விவகாரத்தில் கேரள அரசோடு ஒத்துழைக்கவில்லை என்பதாக “மலையாள மனோரமா” என்ற பத்திரிகையில் தகவல் வந்ததாக கம்பம் கோபால் அவர்கள் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். இதிலே உள்ள விசித்திரம் என்னவென்றால், கம்பத்திலிருந்த போலீசார் தீவிரமாக ஒத்துழைத்தார்கள் என்பதுதான் உண்மை. 1—12—1973-ஆம் தேதியன்று கேரள போலீசை சேர்ந்த அதிகாரிகள் இந்த கள்ளநோட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட சில நபர்களைப் பிடிப்பதற்காக கம்பத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அது சமயம் தமிழ்நாட்டு போலீசார்—அவர்களுக்கு ஏற்கனவே கிடைத்த தகவலின் பேரில் இந்தக் கள்ள நோட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும், அச்சடிக்கப்பட்ட செந்தாமரை அச்சகத்தையும் கண்காணித்து வந்தார்கள். போலீசிலே ஒற்றர் முறை என்று உண்டு. சிலரோடு அணுகியே ஆராய்வார்கள். இப்படி அணுகியிருந்த நேரத்தில் இவர்களுக்கும் குற்றவாளிகள் என எண்ணிவிட்டார்கள். இது இவர்களுடைய திறமையைக் காட்டுகிறது. 1-ஆம் தேதி கைது செய்ய வேண்டுமென்று வந்தார்கள். நமது போலீசார் 6-ஆம் தேதி குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்து கைது செய்து, அச்ச இயந்திரத்தைக் கைப்பற்றி வழக்கு

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பதிவு செய்யப்பட்டது. எனவே, 6-ஆம் தேதி கேரள போலீசார் வந்தார்கள். 6-ஆம் தேதி குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பத்திரிகையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு செய்தி வந்து, அதில் இங்கேயுள்ள மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் ஒரு செய்தி திரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

முழுக்க முழுக்க, வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் நம்முடைய தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களெல்லாம் கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். விஸ்தாரமாக, பெரிய திட்டம் கேரளாவிலேதான் போடப்பட்டதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே கள்ள நோட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டு, தண்டனை பெற்று அந்த வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் அப்பீலில் இருக்கும்போது அந்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட விரோதிகள் மறுபடியும் கள்ள நோட்டு அச்சடிக்கச் சதி செய்திருக்கிறார்கள். தண்டித்தால் ஒரே தண்டனையாக வரட்டும் என்ற எண்ணமோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதற்குத் தேவையான அச்ச இயந்திரம் மற்றும் உபகரணங்களை கேரளத்தில் இருந்து கொண்டு வந்து மறுபடியும் அச்சடித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சதி நடந்த விரிவான ஏற்பாடுகளைப் பற்றி மேற்கண்ட பத்திரிகையோ, துண்டுப் பிரசுரமோ குறிப்பிடாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கேரளத்திலேயும், தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள சிவன் பத்திரிகைகளைப்போல் ஒரு பத்திரிகை இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன். ஆகவே அந்தப் பத்திரிகைக்குத் தவறான தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கையால்தான் “மலையாள மனோரமா” என்ற அந்தப் பத்திரிகை தன் தவறானத் திருத்திக்கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் நெல்லையில் கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்காக வாங்கப்பட்ட நிலத்தைப்பற்றிக் கூறினார்கள். அன்றைக்கே நான் சொன்னேன், 3 ஏக்கர் 3 இலட்சம் என்று சொல்லிவிட்டு விடக்கூடாது என்று. ஏக்கர் என்றால் எவ்வளவு, அதற்கு எத்தனை கிரவுண்டுகள், எத்தனை செண்டு என்ற அந்தக் கணக்கைப் பார்க்காமல் 3 ஏக்கர் 3 இலட்சம் என்று சொல்வது நல்லது அல்ல. அப்படி அந்த இடத்திலே வாங்கப்பட்டது என்றால், அது எவ்வளவு மையமான இடம், பக்கத்து நிலத்தின் விலை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு ஏக்கர் நிலம் 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் விலை போகாது, ஆக 30,000 ரூபாய்க்கு வாங்கக் கூடிய நிலத்தை 3 லட்சம் ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள்.

கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு பாளையங்கோட்டை நகரில் டி. எஸ். எண். 723/1ஏ, 723/2, 724/1, ஆகிய சர்வே எண்களில் அடங்கியுள்ள 3 ஏக்கர் 39 செண்ட் நிலத்தை கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் அலுவலகம் கட்டுவதற்கும், பணிமனை கட்டுவதற்கும், வாங்க உத்தேசித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு நிலத்தினுடைய மதிப்பைத் தெரிவிக்குமாறு கடிதம் எழுதப்பட்டது. 724/1 சர்வே எண்ணில் ஒரு கட்டிடம் உள்ளது என்பதையும் நம்முடைய எட்மண்ட்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

அவர்கள் மறந்துவிட்டு ஒரு தவறான தகவலைக் கூறினார்கள். இவ்வளவு சம்பிரதாயங்களுக்குப் பிறகு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெறும் நிலம் மட்டுமல்ல, ஒரு கட்டிடமும் இருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடத் திற்குப் பொதுப்பணித்துறையின் மதிப்பீடு 50,000 ரூபாய். விற்பவர்கள் இலட்சம் ரூபாய்க்கூடச் சொன்னார்கள், ஆனால் பொதுப் பணித்துறையின் மதிப்பீடு 50,000 ரூப-ய். ஆனால் பக்கத்தில் உள்ள நிலம் 64-ஆம் ஆண்டு வாங்கப்பட்ட நிலம். யாரும் தனிப்பட்டவர்கள் அல்ல, ஒரு சர்ச்.

Indian Evangelical Lutheran Church Trust Association

என்கின்ற அசோசியேஷன் 1964-ஆம் ஆண்டு, 7-11-1964-இல், இப் பொழுது கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு வாங்கப்பட்டிருக்கும் நிலத்திற்கு அருகில், 742/1-பி, 742/3-ஏ ஆகிய சர்வே எண்களில் அடங்கியுள்ள 25 செண்ட் நிலங்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப் பொழுது நாம் வாங்கியுள்ள நிலத்திற்கும், அந்த நிலத்திற்கும் இடையிலே உள்ள தூரம் 12 அடி தான். என்ன விலை தெரியுமா? அவர்களுக்கு முதலிலே ஒரு கிரவுண்ட் என்றால், என்ன கணக்கு என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 5½ செண்ட் கொண்டது ஒரு கிரவுண்டு. கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு நாம் கொடுத்துள்ள விலை 5½ செண்ட் கொண்ட ஒரு கிரவுண்டுக்கு 4,031.50 காசு ஒரு கிரவுண்டுக்கு. மருதுமேலில் டிரஸ்ட், 1964-ம் ஆண்டில் 5,500 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்த சர்வே எண்களில் 723/1-ஏ, 1 ஏக்கர் 30 செண்ட் இருபேசு நஞ்சை நிலம், சர்வே எண் 723/2 நிலம் 41 செண்ட் புஞ்சை, சர்வே எண் 724/1 நிலம் 1 ஏக்கர் 68 செண்ட் புஞ்சை நிலம். ஆகவே, 3 ஏக்கர் 39 செண்ட் நிலம், வெறும் 3 ஏக்கர் மட்டுமல்ல, 3 ஏக்கர் 39 செண்ட், 50,000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ளது என்று பொதுப்பணித்துறையால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட்டிடம் இவைகளைச் சேர்த்துதான், ஏற்கனவே 5,500 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டுள்ள இடத்திற்கு 12 அடி தொலைவில்தான் வாங்கப்பட்டுள்ளது, நகரின் மையமான இடத்தில். பக்கத்தில் ஒரு வீட்டுக்காரர், பத்திரிகைக்காரர் அங்கு பத்திரிகை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர், திருநெல்வேலி பத்திரிகைக்காரர், தினமலர் பத்திரிகைக்காரர்—அவர் இந்த இடத்தை இங்கே வாங்கிவிட்டால் தங்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்பதால் படிப்பட்ட ஒரு செய்தி கர்த்தாவாக இருந்து வருகிறார் என்பதால் 3 இலட்சம் 3 ஏக்கர் என்று சொல்லப்படுகிறது. 1964-லே ஒரு கிரவுண்டு 5,500 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்ட இடத்திற்கு அருகில் 4,031 ரூபாய் 50 காசு என்ற கிரயத்தைக் கொடுத்துத்தான் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காயாமொழி என்ற இடத்தில் நஞ்சை வயலே கிடையாது, அங்கு காட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். காயாமொழி என்ற இடத்தில் 222 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் இருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒருவேளை அது சரியாக இல்லாவிட்டால் நான் திருநெல்வேலிக்கு வரும் நேரத்தில், எட்மண்ட் அவர்கள்—பயப்படமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன், நாங்கள் விலை வீசுவதாகக் கருதமாட்டார்கள்

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று கருதுகிறேன்—அந்த வகையில் அவர்களோடு போய் நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ள நிச்சயமாக நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிம்சனைப் பற்றி திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். சிம்சன் விவகாரத்தில் 45 நாட்களில் விசாரணை முடிய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தும் கூட 160 விசாரணைக்கு மேல் நடைபெற்றதாலும், 600-க்கு மேற்பட்ட சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டதாலும் நான் கடந்து விட்டது.

இப்போது அவர்களும் விசாரணைகளை எல்லாம் முடித்து விட்டார்கள். முதலமைச்சருக்கு விரைவில் அந்த விசாரணையினுடைய விவரங்களை அனுப்பி வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது அனுப்பப்பட்டதும் சீக்கிரமாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க முடிவு எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியினை நான் இங்கே இந்த விவகாரத்தை எடுத்துச் சொன்ன மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் எடுத்துச் சொல்லி, இந்த விவாதத்தில் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன அனைவருக்கும் மனதார நன்றி தெரிவித்து இந்த அளவில் அமைகிறேன். வணக்கம். (ஆரவாரம்).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் சிம்சன் தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் வந்து பார்த்த போது 45 நாட்களுக்குள்ளாகக் கருத்துவிடுகிறேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அவர்களும் அதை நம்பினார்கள். 45 நாட்களுக்குள்ளாக எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. காலதாமதம் ஏதனால் ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சொன்னேன், நீங்கள் கவனிக்கவில்லை. 160 விசாரணைகள் நடந்திருக்கின்றன. 600 சாட்சிகளை விசாரிக்க தாமதம் ஏற்பட்டது. இப்போது முடித்துவிட்டார்கள், எனக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். வந்ததும் தக்க முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. முனு ஆதி : நான் சொன்னவை மீது முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதுபற்றி இப்போது சொல்லப்படுமா, பின்னால் சொல்லப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆதி அவர்கள் திருமுடிவாக்கத்தில் ஒருவருக்கு ஃபைன் போடப்பட்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஒரு பெண்ணை பலாத்காரம் செய்தார் என்ற காரணத்தால் ஊர் மக்களே பஞ்சாயத்தில் கூடி அபராதம் போடப்பட்டதாகவும், அவரும் கட்டிவிட்டார் என்றும் தகவல் வந்திருக்கிறது. மேலும் விசாரித்துச் சொல்லுகிறேன்.

[1974 'சனவரி 28]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பாளையங்கோட்டை, கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவத்திற்குப் பிற்பாடு மாணவர்கள் கிளர்ச்சியின் காரணமாக பல வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் புனர் பரிசீலனை செய்து வாபஸ் வாங்க இந்த அரசாங்கம் முற்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உரிய நேரத்தில் பரிசீலிக்கப்படும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, repatriates from Burma and Ceylon are without any help and what steps the Government have taken to render assistance to them. This is a very important issue and I would like to have some sort of explanation from the Hon. Chief Minister.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் முதலமைச்சரிடத்தில் விளக்கம் கேட்கக் கூடாது.

(திரு. முனு ஆதி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. திருத்தங்கள் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்துகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : Sir, it is not usual to press the amendment. So I am not pressing it.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : இந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் ஒரே திருத்தமாக என்னுடைய பெயரிலே இருக்கின்றன. நான் மூன்றாவது பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய திருத்தம் 13-ஐ மாத்திரம் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

'the spiralling prices and mal-administration of essential commodities like chemical fertilisers, cement, sugar, yarn, etc.'

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருத்தம் ஒரே திருத்தந்தான். திருத்தத்திற்கு அமெண்ட்மெண்ட் கொடுக்க முடியாது. முழுமையாக வற்புறுத்துகிறீர்களா? திரும்பப் பெறுகிறீர்களா? ஒரு பகுதியை மட்டும் வற்புறுத்துகிறேன் என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் திருத்தங்களைத் தனித்தனியாகத்தான் கொடுத்தேன். எப்படியோ எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக "கிளப்" பண்ணியிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இந்தத் திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அது கஷ்டமாக இருக்குமென்றால் திருத்தத்தை அப்படியே வற்புறுத்துகிறேன்.

1974 சனவரி 28]

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விலையேற்றம் விஷம்போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சினைப் பற்றிப் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. விலையைக் குறைக்கப் போகிறாரா இல்லையா, விலையைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறாரா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றிப் பிரதமரைக் கலந்து கொண்டு சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறார் களா இல்லையா என்று மட்டுந்தான் சொல்ல வேண்டும். அதற்குக் காரணத்தை எல்லாம் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையாவின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முதலமைச்சருடைய சமாதானம் சரியாக இல்லையென்ற காரணத்தால் நான் என்னுடைய ஏழு திருத்தங்களையும் வலியுறுத்துகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : நான் 1, 2, 3 திருத்தங்களை வற்புறுத்துகிறேன்.

திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“1974-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 17-ஆம் நாளன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.